

Sygn. akt V CSK 498/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa T. Sp. z o.o. spółki komandytowej w K.
przeciwko R. P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 maja 2018 r., sygn. akt XIX Ga [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda „T.” sp. z o.o. sp. komandytowej w K. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 maja 2018 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

W rozpoznawanym przypadku spór między stronami dotyczył tego, czy powodowi przysługuje roszczenie o zasądzenie kwoty 60 380,46 zł z odsetkami ustawowymi za nienależyte wykonanie przez pozwanego umowy o roboty geodezyjne. Sąd pierwszej instancji uwzględnił to powództwo, zaś Sąd Okręgowy, wskutek apelacji pozwanego, zmienił wyrok Sądu Rejonowego i oddalił powództwo.

Powód oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance jej oczywistej zasadności, co nakładało na niego powinność wykazania – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego- kwalifikowanej postaci naruszenia wskazanych przez niego przepisów prawa materialnego lub procesowego. W świetle, powszechnie przyjętej w orzecznictwie Sądu Najwyższego i nauce, wykładni tego pojęcia, oczywistość naruszenia polega na tym, że jest ono widoczne

prima facie, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby zagłębiania się w szczegóły sprawy lub dokonywania pogłębionej analizy wchodzących w grę przepisów. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie wskazanego przez skarżącego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz jego konsekwencja polegająca na wydaniu oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2015 r., IV CSK 189/15 nie publ.). Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 r., Nr 13, poz. 230).

Uzasadnienie wniosku skarżącego o przyjęcie skargi nie odpowiada tym wymaganiom, albowiem nie zawiera koniecznej, przy powołaniu się na tę przyczynę kasacyjną, argumentacji prawnej, przekonującej o „oczywistej” zasadności skargi w przedstawionym wyżej rozumieniu. Teza skarżącego o oczywistej sprzeczności zaskarżonego orzeczenia z prawem opiera się bowiem w istocie na obszernym odwołaniu się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, ich powtórzenia, co na etapie przedsądu jest nieskuteczne, gdyż podstawy te podlegają badaniu dopiero w ramach merytorycznego rozpoznania skargi, po jej przyjęciu do rozpoznania. Skarżący powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej nie może zatem streszczać, a tym bardziej dublować uzasadnienia przytoczonych podstaw kasacyjnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2018 r., IV CSK 618/17, niepubl.).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji. Sąd Najwyższy oddalił wniosek przeciwnika skargi o przyznanie kosztów postępowania kasacyjnego, albowiem pozwany złożył odpowiedź na skargę po upływie ustawowego terminu z art. 398⁷ § 1 k.p.c. (21.09.2018 r. - 12.10.2018 r.).